

Pozostało pytanie, czy model szwedzki zmarł zaszytym przez neoliberalów. Z pewnością pozostały mu bliźni po tym ataku. Poziom wielu usług społecznych obniżył się. Sam model pozostał jednak żywy i ma się dobrze. Szwecja wciąż ma najbardziej hojne programy socjalne na świecie. Stopa bezrobocia jest niższa niż w większości krajów uprzemysłowionych, wskaźniki zatrudnienia są wyższe, inflacja jest niższa od średniej europejskiej i wahała się w granicach 0-1% w latach 1996-2000, wzrosła do 2% w latach 2001-2002. Kondycja finansów państwa należy do najlepszych na świecie.

Steven Saxonberg *Model szwedzki ma się dobrze*

Można zatem stwierdzić, opierając się na zgromadzonych argumentach, że szwedzkie *welfare state* zmierza (choć bardzo powoli) w stronę rezyduального modelu polityki społecznej. W tym samym momencie należy podkreślić, że w porównaniu z innymi krajami, proces ten jest wyjątkowo powolny, zachodzi na małą skalę i właściwie tylko z bardzo elitarniej skandynawskiej perspektywy jest wyraźny.

Michał Polakowski *Retrenchment po szwedzku*

Przykład Azji Wschodniej pokazuje, że pojedynczych obywateli, jak i rozbudowane organizacje można bardzo skutecznie kontrolować poprzez pośrednie wpływanie na ich działania. Zaryzykowałbym twierdzenie, że sposób, w jaki administracja publiczna ingeruje w tamtym regionie w funkcjonowanie instytucji rynkowych, świadczy o tym, iż warto się zastanowić nad sensownością dokonywania za wszelką cenę analitycznego rozróżnienia sfery rynkowej i publicznej.

Bartosz Pielniński *Państwo dobrobytu z namaszczenia Nieba*

Wydaje się jednak, że uświadomienie sobie głębszych, strukturalnych aspektów sytuacji uchodźców w społeczeństwie przyjmującym, przyjęcie wzorem holenderskich pracowników socjalnych podejścia antyrasistowskiego raczej niż asymilacyjnego czy integratywnego, mogłoby przynieść korzystne rezultaty w pracy socjalnej z uchodźcami także w Polsce. Uchodźcom trzeba czegoś więcej niż tylko pożywienia i dachu nad głową. Jeśli mają zbudować sobie nowe, satysfakcjonujące życie w społeczeństwie przyjmującym, powinni mieć także wpływ na tworzenie dotyczącej ich polityki, móc brać aktywny udział w procesach decyzyjnych i definiować własne problemy i potrzeby.

Anna Bańczyk *Obrazy uchodźców w dyskursie pracowników socjalnych w Polsce i w Holandii*

Pytanie szóste, być może szczególnie ważne, to pytanie o szansę ograniczenia dwóch typów zniewolenia, podporządkowania - jednego wynikającego z presji bezrobocia lub lęku przed utratą pracy i drugiego kreowanego przez zniewalającą chęć posiadania i ostentacyjnej konsumpcji. Rezultatem jednego i drugiego są lęki i frustracje, wyścig szczurów i zgoda na degradację lub wybór życia bez pracy. Jedno i drugie wymusza też wstrzemięźliwość prokreacyjną, wybór samotności, życie bez zobowiązań.

Forum: Leszek Gilejko *Praca - między przymusem a szansami awansu*

ISSN 1640-1808